

MINORII MARTORI

Structurile de ordine și siguranță publică trebuie să se asigure că **interacționarea cu minorii martori este realizată într-un mod care să protejeze integritatea lor psihică**, tratându-i pe acești copii cu respect și grijă având în vedere vulnerabilitatea lor psihologică și emoțională, *evitând orice formă de intimidare sau stres inutil*.

Procedurile trebuie adaptate la vârsta și gradul de maturitate al copilului, iar interacțiunea trebuie să fie condusă într-un mediu sigur și prietenos, care să **minimizeze impactul traumatic al experienței anterioare**.

Anchetatorii trebuie să fie conștienți de fragilitatea emoțională și psihologică a minorilor și să ia măsuri speciale pentru **a-i proteja de trauma asociată cu reconstituirea experiențelor negative în fața autorităților**. Audierea minorilor trebuie să se desfășoare *într-un cadru care să nu le inducă frică sau stres*, folosind un limbaj adaptat vârstei și nivelului lor de înțelegere.

Organele de urmărire penală sunt responsabile de pregătirea și desfășurarea acestor audieri **într-un cadru sigur și prietenos, de preferință într-un spațiu special amenajat pentru audieri de minori**, unde aceștia să se simtă confortabil și protejați.

De asemenea, legea prevede că audierea minorilor trebuie să fie realizată în prezența unui psiholog sau a unui specialist în protecția copilului, care să poată interveni în cazul în care minorul se confruntă cu dificultăți emoționale sau de înțelegere. Anchetatorii trebuie să fie conștienți de semnalele non-verbale și de comportamentele care pot indica stres sau disconfort și să adapteze interogatoriul pentru a răspunde nevoilor copilului.

Un aspect esențial în gestionarea martorilor minori este **evitarea victimizării secundare**, fenomen în care minorul este supus unor traume suplimentare prin intermediul procedurilor judiciare evitându-se supunerea la proceduri inutile sau traumatizante.

Structurile de ordine și siguranță publică au responsabilitatea de a proteja minorii de orice contact direct cu agresorii, pentru a evita reactivarea traumelor.

Legislația în vigoare impune obligația de a proteja confidențialitatea informațiilor legate de minorii martori și de a preveni dezvăluirea neautorizată a identității acestora. Informațiile obținute în timpul audierii minorilor nu vor fi divulgate publicului sau presei, prevenind astfel stigmatizarea și victimizarea suplimentară a copilului.

Protejarea identității minorilor este esențială nu doar pentru a-i feri de presiuni sociale, ci și pentru a le asigura o viață privată neafectată de evenimentele legate de procedurile judiciare. În acest sens, structurile de ordine și siguranță publică trebuie să fie extrem de atente în gestionarea datelor personale ale minorilor și să se asigure că toate documentele și rapoartele oficiale sunt păstrate într-un mod care să prevină accesul neautorizat.

Legea recunoaște importanța protejării vieții private și a demnității persoanelor implicate în procese penale, inclusiv martorii minori. În acest context, organele de urmărire penală au obligația de a proteja identitatea minorilor martori, asigurându-se că informațiile despre aceștia nu sunt făcute publice sau dezvăluite într-un mod care ar putea duce la stigmatizare.

Confidențialitatea este esențială nu doar pentru a proteja minorul de posibile repercusiuni sociale, ci și pentru a încuraja un mediu în care martorii se simt suficient de în siguranță pentru a oferi mărturii veridice și complete. În cazurile sensibile, identitatea minorilor poate fi protejată prin utilizarea pseudonimelor sau prin desfășurarea audierilor în camera de consiliu, fără prezența publicului sau a presei.

Pentru a asigura o protecție eficientă a minorilor martori, normele legale în vigoare subliniază **importanța colaborării cu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC), psihologi și experți în protecția copilului.** Această colaborare este vitală pentru a oferi minorului un sprijin adecvat și pentru a minimiza impactul negativ al experienței asupra dezvoltării sale viitoare.

Structurile de aplicare a legii trebuie să colaboreze cu instituții specializate (DGASPC, psihologi și alte entități care au competențe în protecția și sprijinul minorilor) pentru a se asigura că minorii martori primesc sprijinul necesar înainte, în timpul și după audiere.

Această abordare integrată este esențială pentru a asigura că toate nevoile minorului sunt adresate corespunzător, că mărturia sa este obținută în condiții care să nu-l traumatizeze și că minorul primește sprijinul necesar pentru a face față stresului emoțional generat de participarea sa la procesul penal.

Minorii pot fi *victime directe ale violenței domestice, dar și martori ai acesteia* care asistă la actele de violență în familie - fiind considerați tot victime care beneficiază de protecție specială. Instituțiile de ordine și siguranță publică au obligația de a interveni prompt pentru a asigura protecția imediată a minorilor și pentru a-i îndepărta din situațiile de risc.

Autoritățile și instituțiile publice competente au obligația ca, din oficiu sau la solicitarea structurilor cu atribuții în domeniu ori a oricărei persoane interesate, să pună în aplicare măsuri de protecție urgente și specifice cu privire la minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu.

Legea prevede și *asigurarea securității și protecției martorilor în procesul penal, inclusiv a minorilor, prin măsuri specifice pentru protecția martorilor care sunt supuși unor riscuri sau amenințări din cauza implicării lor în procesul penal, asigurându-se confidențialitatea informațiilor personale (în funcție de caz).*